

РЕШЕНИЕ

№ 1663

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20241110202729 по описа за 2024 година

за да се произнесе, съдът взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от Д. Б. Д., с ЕГН:*****, с адрес: гр. София, кв. "Бенковски", ул. „Знание“, №3, вх.А, ет.3, ап.6, подадена против издадено срещу жалб. Д. наказателно постановление № 22-4332-029051/14.02.2023 г. от Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното НП. Претендира се незаконосъобразност на същото, поради това, че не е било връчено на жалбоподателя. С оглед на това се счита, че следва да бъде отменено. На следващо място се поддържа, че то е незаконосъобразно, поради това, че при издаването му са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. С тези съображения се моли за неговата отмяна.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява, като се представлява по пълномощие от адв.Дилян Димитров, вписан в САК, който поддържа

жалбата, с искане за отмяна на обжалваното НП, поради субективна несъставомерност на деянието, с оглед на това, че управляваното МПС не е било собственост на жалбоподателя и той не е знаел, че регистрацията на същото е прекратена по служебен ред. Моли за присъждане на разноските, които са сторени в хода на производството за адвокатско възнаграждение, като представя списък с разноски, ведно с разписка за заплащане на сума в размер на 500.00 лева. Не представя договор за правна помощ.

Въззиваемата страна– Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, не се представлява в съдебно заседание, като по делото са депозирани писмени бележки от упълномощен юрисконсулт. Поддържа се, че обжалваното НП е издадено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон, с оглед на което се моли да бъде потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и праив възражение за прекомерност на претендирания от другата страна адвокатски хонорар. В съпроводителното писмо на началника на сектор „АО“, Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което преписката, ведно с постъпилата жалба е изпратена в СРС също е направено бланкетно възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на другата страна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН /подробни съображения за това са изложени в разпореждането за насрочване на делото/ и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва наказателното постановление. С оглед на горното, жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административнонаказателното производство против Д. Б. Д., в качеството му на водач на МПС, започнало със съставяне на АУАН, Серия ГА, №835058 на 15.10.2022 г. от мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР – Петър Тонев Кисъов, в присъствието на един свидетел-очевидец, присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта /също длъжностно лице/, за това, че на 15.10.2022 г., в 11:00 часа, в гр. София, по ул. "Козлодуй", с посока на движение от ул. "Цар Самуил" към ул. „Братя Миладинови“

управлява лек автомобил марка/модел „Сеат Толедо“ , с рег. №ЕН 3823 КА, регистриран в КАТ като собственост на Георги Маринов Маринов, като при извършена проверка е установено, че управляваният автомобил е със служебно прекратена регистрация, на осн. чл.143, ал.10 ЗДвП от дата 22.09.2022 г. и по чл.143, ал.15 ЗДвП от дата 26.09.2022 г. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП.

В АУАН Серия ГА, №835058 /15.10.2022 г., като второ нарушение е вписано, че при проверката, водачът представил акт за нарушение по ЗДвП с изтекъл срок, което деяние е квалифицирано като нарушение на чл.157, ал.6 ЗДвП.

АУАН е надлежно предявен и връчен на жалбоподателя, срещу подпис, на датата на неговото съставяне – 15.10.2022 г., като в него е посочено, че нарушителят има възражения, но такива не са представени в писмен вид, включително и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН против жалбоподателя, в СРП била образувана пр. пр. № 50304/2022 г. по описа на СРП. С постановление на СРП от 30.01.2023 г. /изведено на 31.01.2023 г./ е постановен отказ за образуване на досъдебно производство за престъпление от общ характер по чл. 345, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК и е разпоредено изпращане на препис от постановлението, ведно с материалите по преписката на ОПП-СДВР, с оглед преценка на основанията за търсене на административнонаказателна отговорност.

На основание посоченото по-горе Постановление на СРП по пр. пр. № 50304/2022 г. по описа на СРП и направените констатации в съставения АУАН, Началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, издал НП № 22-4332-029051 от 14.02.2023 г., против Д. Б. Д., с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП му наложил административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Нарушението на чл.157, ал.6 от ЗДвП не е намерило отражение в обжалваното НП, поради което не се явява предмет на настоящето производство.

Изложената фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: процесните АУАН и НП; Постановление от 30.01.2023 г. /изведено на 31.01.2023 г./ на СРП за отказ от

образуване на досъдебно производство; справки относно промяна на регистрацията на МПС и справка за регистрирани собственици на МПС; справка картон на водач и др.; Заповеди за компетентност на актосъществителя и АНО и други.

Видно от справка картон на водач, жалбоподателят е бил правоспособен водач на МПС от категории В АМ към датата на извършване на проверката. Същият има издадено на 07.08.2017 г. СУМПС, валидно до 07.08.2027 г.

Видно от справка АИС-КАТ регистрацията на лек автомобил марка/модел „Сеат Толедо“ , с рег. №ЕН 3823 КА е служебно прекратена на 22.09.2022 г., на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП – въз основа на уведомление от Гаранционен фонд, че за МПС няма сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и на 26.09.2022 г., на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП – нерегистрирано МПС в 2-месечен срок от сключване на договор за покупко-продажба на същия. Съгласно данните в същата справка, по отношение на процесното МПС на 25.07.2022 г. е регистриран договор за продажба. Съгласно данните в справка АИС-КАТ, регистриран като собственик на процесното МПС към 15.10.2022 г. е Георги Маринов Маринов, а като предстоящ собственик е вписан Петър Виолетов Ковачев.

С постановление на СРП от 30.01.2023 г. /изведено на 31.01.2023 г./ е постановен отказ за образуване на досъдебно производство за престъпление по чл. 345, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК, поради малозначителност на деянието на Д. Д. по смисъла на чл.9, ал.2 от НК.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни длъжностни лица, съгласно приложените по делото три броя заповеди, ведно с акт за встъпване в длъжност на АНО, в кръга на техните правомощия и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Невръчването на наказателното постановление на жалбоподателя не може да се приеме за съществено нарушение на процесуалните правила и да се третира като основание за отмяна на обжалвания санкционен акт, доколкото връчването има значение само за поставяне началото на срока за обжалване.

При гореописаната фактология обаче, извлечена от събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира, че оплакванията на жалбоподателя за субективна несъставомерност на деянието са изцяло основателни.

С АУАН на жалбоподателя е вменено нарушение на [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#). Съгласно цитираната разпоредба, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Очевидно, настоящия случай осъществява от обективна страна състава на това административно нарушение по [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#), доколкото процесното МПС, управлявано от жалбоподателя е било със служебно прекратена регистрация, поради неизпълнение на задължението на неговия собственик да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, както и да го пререгистрира в срок до два месеца от сключване на договора за придобиване на собствеността. В АУАН и НП е посочено, че жалбоподателят е извършил нарушението в качеството на водач МПС, като същевременно по делото не са ангажирани никакви доказателства, че жалбоподателят е бил уведомен и е знаел за служебно прекратената регистрацията на автомобила, при положение, че МПС не е негова собственост. При това положение, няма как да се приеме, че същият е знаел, че управлява автомобил, който не е регистриран по надлежния ред – със служебно прекратена регистрация. Следователно, вмененото нарушение е несъставомерно от субективна страна, поради липса на умисъл у жалбоподателя. В конкретния случай се касае за формално деяние, което по теоретична дефиниция може да бъде извършено само при умишлена форма на вината и такава не може да се обоснове при липса на доказателства за знание на жалбоподателя за служебно прекратената регистрация на управлявания от него лек автомобил, при положение, че същият е бил с поставени на съответните места табели с регистрационни номера. Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението, а именно – прекратяването на регистрацията на МПС по служебен път, налага извод за липса на виновно поведение, доколкото нарушителят е действал в условията на фактическа грешка по смисъла на [чл. 14 НК](#), вр. [чл. 11 ЗАНН](#), която всякога изключва умисъла. По делото няма доказателства и такива не са ангажирани от наказващия орган, извършената

служебна deregистрация да е била съобщена на собственика, каквото задължение е вменено на органа, оправомощен да прекратява регистрацията, съгласно разпоредбата на чл.143, ал.10 ЗДвП.

В горния смисъл е и Тълкувателно постановление №2 от 05.04.2023 г. по Тълкувателно дело №3/2022 г. на ОС на съдиите от Наказателна колегия на ВКС и Първа и Втора колегии на ВАС, съгласно което не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 ЗДвП административно наказание водач, който управлява МПС, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на МПС.

При това положение, като е ангажирал отговорността на жалбоподателя на основание разпоредбата на чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, наказващият орган го е санкционирал за несъставомерно деяние от субективна страна, с което е допуснал нарушение на материалния закон.

Горното е основание за отмяна на обжалвания санкционен акт, като неправилно и незаконосъобразно издаден, ведно с произтичащите от това законни последици.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д от ЗАНН, право на присъждане на разноси по реда на АПК има жалбоподателят. В съдебно заседание от процесуален представител на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 лева, като са представени списък с разноси и разписка за заплащане на сумата от 500.00 лева. Не е представен обаче договор за правна помощ, от който да е виден размерът на договореното възнаграждение. Съгласно съдебната практика, удостовереното в договора за правна помощ или в нарочна разписка изявление за плащане се приема за доказателство за извършеното плащане, само при изрично посочване на начин на плащане в брой в договора за правна помощ, а в случая това не може да бъде проверено, тъй като не е представен договорът за правна помощ /виж мотивите към т.1 от ТР №6/2012 г. ОСГТК на ВКС/. С оглед на изложеното, искането за присъждане на разноси следва да се остави без уважение, доколкото от представените доказателства не се установява размерът на договореното възнаграждение и договореният начин на плащане, за да може да се прецени с какви доказателства е допустимо доказването на реалното заплащане на

възнаграждението.

Воден от гореизложеното и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), СРС, НО, 129 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-029051/14.02.2023 г., издадено от Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, с което на Д. Б. Д., с ЕГН:*****, на основание [чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП](#) е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушение на [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд, град София, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____